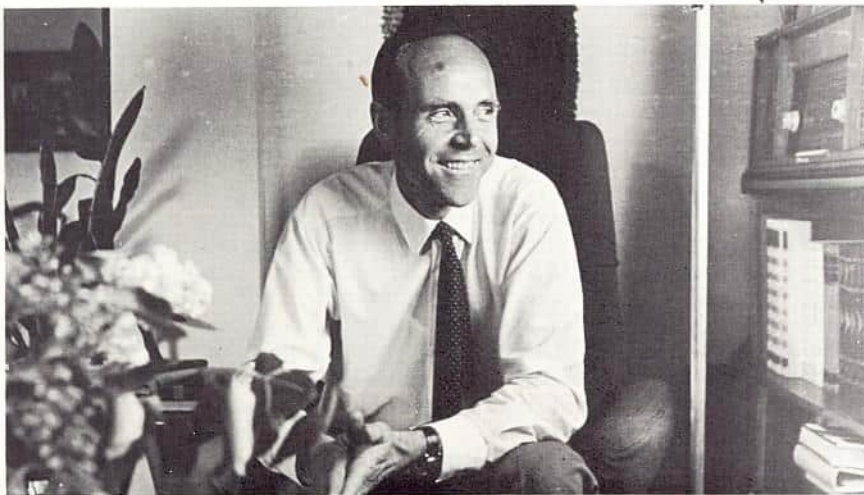

SIEMENS INTERN

Onsdag 14. juni 1972 Nr. 4

Også Siemens: 5 skritt til jobben – i bryggerhuset

Storoppgjør Siemens– Siemens

Lørdag 17. juni avvikles vårens toppoppgjør i håndball og fotball på Rosenborg.

Et dame- og et herrelag i håndball, foruten to fotballag, kommer opp fra Siemenslaget i Oslo for å måle krefter med Siemenslaget i Trondheim.

Håndballkampene blir avviklet på formiddagen i Rosenborghallen, mens fotballkampene blir avviklet på ettermiddagen på Rosenborgbanen.

Fra tidligere vet vi at disse oppgjørene både blir spennende og underholdende. Kampene i år skulle heller ikke bli noen unntagelse, da begge parter stiller med sine beste lag, og gjestene er "sugne" etter revansje for nederlagene både i håndball og fotball fra 1970 i Oslo.

I Krogstadelva, ved den høyt besungne Drammenselva, bor en av Siemens' faste distriktsrepresentanter, Odd Kristvang. Han har innredet seg godt og praktisk, kunne vi fastslå da vi besøkte ham. Pen familie, koselig hus, trivelig jobb- og 5 skritt til kontoret, som han har innredet i bryggerhuset. Kristvang arbeider nå utelukkende installatørene, og er fornøyd med den nye organisasjonen, som har gjort det lettere å være kunde hos Siemens. — Mer om Siemens i Krogstadelva på side 6 - 7.

Mer plass for kontorfolket på Linderud

I løpet av året blir det mer kontorplass på Linderud. 6. og 7. etasje, som hittil har stått tomme, vil bli innredet. Dermed får kontorfolket på Linderud 1.650 kvm mer gulvplass, men all ny gulvplass tas jo ikke i bruk i første omgang. Selve omflyttingen vil finne sted

Dette gjorde Werner Siemens

Denne unge, friske fyren er Werner Siemens, 26 år gammel, i det preussiske artilleris uniform. Lenge før han hadde grundet sitt firma, men allerede fremgangsrik oppfinner: ved hjelp av sin bror Wilhelm solgte han sitt første patent til England, en metode for galvanisk forgylling og forsølvning. 1500 pund innbragte det, og brødrene fikk blod på tann. — Glimt fra Werner Siemens liv og oppfinnelser finner du på side 2.

i desember måned og skal være avsluttet før jul. De fleste i kontorbygget på Linderud må regne med å flytte på seg - mer eller mindre.

Direktør Tor Jemtland, som er formann i prosjektutvalget, opplyser at detaljplasseringen ikke er avgjort ennå, men

Forts. på s. 9

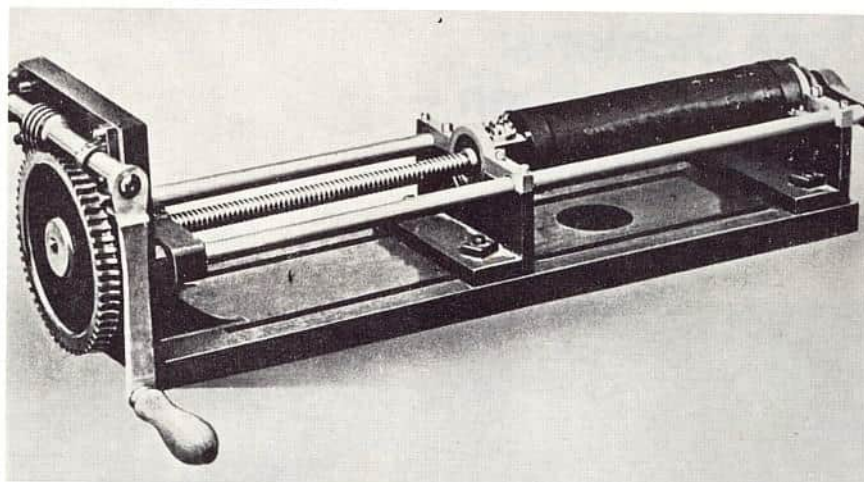
Når natt skal gjøres til dag for OL-kjemperne

Dette gjorde Werner Siemens: Underjordisk kabel isolert med guttaperka

Under de XX Olympiske leker i München, vil idrettsutøverne ofte måtte kjempe om medaljene til langt på natt. Når skumringen senker seg over Olympiastadion i Oberwiesefeld, vil et enormt lysanlegg skape en jevn overgang fra dagslys til kunstig lys. 550 halogenlamper, utviklet av Osram, er plassert i seksjoner på to søyler som rager 65 meter opp over Olympiastadion. Hver lampe har samme intensitet som atten 1000 watts glødelamper. Totalt har lyskasteranlegget en effekt på omkring 2 millioner watt.

Siemens fikk i oppdrag, sammen med Osram, å planlegge og utvikle moderne lyskasteranlegg. Oppgaven stilte bedriften overfor spesielt to problem. For det første var det av vesentlig betydning for opptakskvaliteten av fargefilm og fargefjernsyn at det kunstige lyset fungerte like godt som dagslys, og for det andre stilte oppdragsgiverene det krav at anlegget skulle være mest mulig driftsikkert. Etter å ha samlet inn nødvendige opplysninger og gjort endel foreløbige beregninger lot man datamaskiner regne seg frem til de data som tilfredstilte de oppsatte krav til lyskasteranlegget.

Driftsspenningen på anlegget er "bare" 380V men for å tenne lampene trenges

det en puls på 60.000V. Denne høye spenning er spesielt viktig hvis lyskasteranlegget skal tennes igjen mens lampene fortsatt er varme. Lyskasteranlegget med sin effekt på to millioner watt styres fra en sentral som samtidig er sentrum for utallige elektriske og elektroniske anlegg. Ved helt enkelt å trykke på en knapp kan lysstyrken reguleres, og om ønskes kan bare deler av stadion bli belyst.

550 halogenlyskastere skal erstatte dagslyset på OL-stadion i München. Det er Siemens/Osram som står for belysningen.

Siemens Intern ønsker i denne spalten å trekke frem oppfinnelser og teknisk pionerarbeid som har funnet sted innen firmaet vårt. Siemens har gjennom tidene gitt vesentlige bidrag til elektroteknikkens utvikling. Selvfølgelig kan vi bare presentere en liten brøkdel, men vi håper likevel at utvalget er representativt. Sammen med en serie biografiske artikler om firmaet (begynner i neste nr.), skal vi forsøke å tegne konturene av den tradisjon som Siemens idag bygger på.

Gutta-perka-pressen

Werner von Siemens hadde mottatt en klump gutta-perka fra sin bror i England. Gutta-perka er et kautsjuklignende stoff som fås av melkesaften fra forskjellige tropiske trær. Den er lite elastisk, blir plastisk ved oppvarming. Stoffet var på den tid fullstendig ukjent i Tyskland.

Gjennom forsøk konstaterte Werner von Siemens at gutta-perka isolerte godt elektrisk og var vanntett. Som kabel- og ledningsisolator kunne gutta-perka av praktiske grunner først ikke benyttes. Man fikk ikke klint den seige massen skikkelig fast og jevnt på kabelen.

I 1847 konstruerte Werner von Siemens en skrupresse, hvor oppvarmet gutta-perka under høyt trykk ble presset på kobberlederen. En massefabrikasjon av isolert kabel og ledning var nå mulig. Allerede samme året kunne den første isolerte underjordiske ledning tas i bruk i Berlin.

Det kom på møte å legge underjordiske telegrafledninger, og det nystartete firma Siemens & Halske mottok flere

Forts. på s. 5

Hva er egentlig en organisasjonsavdeling, Richard Djuve?

Igrunnen er det bare blide ansikter å finne i organisasjonsavdelingen, hvilket disse bildene bekrefter. På bildene ovenfor finner vi fra venstre Richard Djuve, Arild Bugge og Sidsel Martol - bedre kjent som Arkivmartol. Av ukjente grunner valgte Per Christensen å la seg presentere utenom gruppen (under), men også han bekrefter inntrykket av smilet som viktig middel for organisasjonsavdelingen.

Begrepet "organisasjonsavdeling" er forholdsvis nytt i norsk næringsliv. Det var vel først omkring midten av 60-årene at slike avdelinger ble opprettet i endel større bedrifter.

Det er idag ikke så få bedrifter som har organisasjonsavdelinger, men avdelingenes arbeidsfelt varierer endel fra bedrift til bedrift. Som regel er organisasjonsavdelingene beskjeftiget med oppgaver knyttet til anvendelse av EDB. Det er også vanlig at de har ansvar for kontorrasjonalisering o.l., og de opererer gjerne som en slags interne rasjonaliseringskonsulenter.

Organisasjonsavdelingen i sin nåværende form ble opprettet høsten 1969, og besto fra starten av to personer. Vi var ett av de aller første Siemens-selskaper (utenom Tyskland) som fikk egen organisasjonsavdeling.

— Hva arbeider dere med?

Idag består Organisasjonsavdelingen av fire medarbeidere. Avdelingen tilhører Økonomiseksjonen. Arbeidsoppgavene er i ORG.-sirkulære nr. 161 definert slik:

"Organisasjonsavdelingen bearbejder saker angående organisasjonsstruktur, administrativ rasjonalisering, kontorrasjonalisering og arbeidsmetoder. Avdelingen har ansvaret for systemarbeidet vedrørende videreutvikling av den interne databehandling".

I praksis "opptrer" Organisasjonsavdelingen hovedsaklig i prosjektgrupper. Det vil si at avdelingens medarbeidere samarbeider med andre avdelinger om

bearbeiding av konkrete prosjekter. Det er svært sjelden at Organisasjonsavdelingen får oppgaver som det er naturlig at den løser alene. Vi er altså helt avhengige av samarbeid med andre for å kunne løse våre oppdrag.

— Kan du nevne noen aktuelle oppdrag?

For tiden er Organisasjonsavdelingen hovedsaklig beskjeftiget med følgende prosjekter:

a) EDB-systemutvikling

Det samarbeides her med EDB-avdelingen, kollegaer i Sverige, Holland og Stammhaus, og med "databrukere". d.v.s. de avdelinger som særlig berøres av de planlagte systemforandringer.

b) "Prosjekt Arkiv"

Dette prosjektet tar sikte på en rasjonalisering av vår samlede arkivtjeneste. Foreløbig har man gjennomgått arkivpraksis og -problemer i Avdeling for markedsplanlegging og informasjon, og vil i tur og orden gå gjennom de øvrige avdelinger. Ansvarlig for prosjektet er en prosjektgruppe bestående av R. Djuve, S. Martol og K. Petersen, S/T.

c) Disponering av kontorbygg, Linderud

Organisasjonsavdelingen er representert i et utvalg som behandler spørsmål om disponering av kontorbygget på Linderud når 6. og 7. etasje blir tatt i bruk.

— Kan du si noe om fremtidige prosjekter?

Både EDB-prosjektet og arkiv-prosjektet vil strekke seg et godt stykke inn i fremtiden. Det foreligger derfor ingen detaljerte programmer for nye prosjekter. Vi regner med at utvikling av nye EDB-systemer vil være en viktig oppgave for avdelingen i mange år fremover. EDB-teknikken gir jo fantastiske muligheter for utvikling av planleggings- og informasjonssystemer, og vi kan neppe forestille oss idag hvilke systemer vi vil arbeide med om 5 - 10 år.

Innenfor mer tradisjonell kontorrasjonalisering ser vi også mange oppgaver i fremtiden. Særlig når et firma har vokst og forandret seg raskt, vil det være mange rutiner og arbeidsmåter som ikke "følger med". Ofte vil man fortsette å benytte gamle arbeidsformer som ikke lenger er rasjonelle.

Vi ser det ikke som noe mål å "rasjonalisere bort" noen av firmaets medarbeidere. Derimot ønsker vi å bidra til at arbeidet kan bli lettere, og at vi alle kan arbeide så systematisk og rasjonelt som mulig. Dette oppnås ikke ved å innføre strengere disiplin og økt arbeidspres. Målet må isteden være at unødvendig arbeid unngås, og ved at alle vet hvorfor og hvordan jobben skal utføres. Vi tror at det også er mest tilfredsstillende for den enkelte at det arbeid man utfører er fornuftig og "meningsfylt". Fornuftig rasjonalisering skal ikke føre til mer jag og mas, men tvert imot til mindre stress og øket trivsel, - og selvfølgelig til bedre resultater for firmaet totalt! Trio

Egen mini-brannstasjon på Linderud – og 22 mann i korpset

Med ulike mellomrom kommer det opp skilt på inngangsdøren til kontorbygget på Linderud om at brannalarm skal prøves. Etter hver prøve blir det rundt om i bygget snakket om at alarmen ikke høres eller at den høres for dårlig.

– Kan det virkelig ha sin riktighet at brannalarmen ikke høres? Vi spør Arvid Winnje, mannen som har ansvaret for disse prøvene.

– Nei, sier Winnje bestemt og legger til: Vi prøver alarmen som regel etter kl. 16.00 og da er det vanligvis ikke mange mennesker igjen i huset. De som arbeider overtid når brannalarmen går, hører sikkert kimingen godt. Det er nemlig to mann av oss som foretar prøven, en står ved sentralen mens den andre går rundt i bygningene og utløser alarmen samt kontrollerer at den høres. Vi mener at vi med sikkerhet kan si at alarmen virker tilfredsstillende.

– Kan det tenkes at det finnes "døde" soner i bygningene, hvor alarmen høres dårlig?

– Det har jeg liten tro på. Fire klokker er plassert i hver etg., og de skulle gi god dekning i hele etg.en. Hver gang vi har øvelse, henger vi opp et skilt hvor det bl.a. står at vedkommende som skulle ha noe å utsette på alarmens hørbarhet, skal gi beskjed om dette. Vi har ennå til gode å høre noe fra noen.

Prøve i arbeidstiden

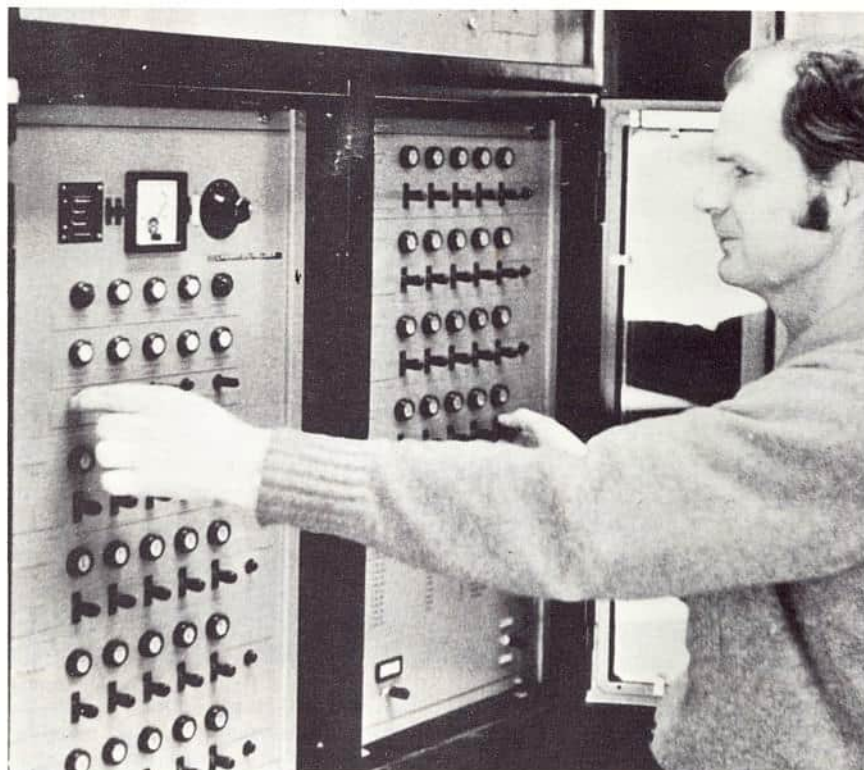
På spørsmål fra oss om ikke brannalarmen også burde prøves i arbeidstiden slik at man også fikk en prøve på evakuering av bygningene, svarer Winnje at prøve har vært foretatt i arbeidstiden, uten evakuering riktignok, men at det ikke falt så heldig ut.

– Vi mottok massevis av klager etterpå, sier Winnje og fortsetter: Det er da heller ikke nødvendig med prøve i arbeidstiden for å få prøvet anlegget. En evakueringsprøve kunne nok muligens ha sin berettigelse. Dette skal vi diskutere i nær fremtid.

Branninstruks

– Hva med branninstruks, og hvordan skal en eventuell evakuering organiseres?

– Branninstruks burde så absolutt vært utarbeidet. Hvem tenker foreksempel på at heisen ikke må brukes ved en eventuell brann, uten at man er gjort oppmerksom på at den representerer en

dødsfelle ved et eventuelt strømbrydd. Med dette burde vel personalkontoret ta seg av? Hva organiseringen angår, kan jeg bare si at vårt mål er å ha en eller to ansvarshavende i hver etg. i hvert bygg, som skal organisere det hele. Dette har ikke fullt ut lyktes oss ennå, men vi arbeider med saken, både med å skaffe folk og med å lage i stand kurs for disse. Samtalen dreier over til det tekniske anlegget igjen. Det er jo først og fremst dette Winnje stiller med og flere spørsmål er overflødige. Vi lar Winnje fortelle:

God dekning

– Selve alarmanlegget her på Linderud er bygd opp etter sløyfeprinsippet. Dette vil si at vi har delt bygningene inn i soner og at det går en separat brannalarm (alarm) sløyfe til hver sone. Med dette systemet kan vi på sentralen som står i resepsjonen, straks se ganske nøyaktig hvor en eventuell indikasjon på brann kommer fra. Sentralen er videre koblet til en Larmofon. Dette er et apparat som automatisk ringer brannvesenet og varler ved brann. For at sentralen skal få deriktige impulser så raskt som mulig, er det rundt om i bygningene plassert

Arvid Winnje ved hovedtavlen ved inngangsdøren i kontorbygget på Linderud. Her blir brannalarmen koblet inn.

hele 752 varmedetektorer, 44 manuelle alarmutløsere samt noen få røykdetektorer. Dette er så god dekning at vi føler oss trygge på at ethvert branntilløp ganske umiddelbart vil bli registrert.

Mini-brannstasjon

Nok om selve alarmanlegget. Til det tekniske anlegget forøvrig hører endel sikringsutstyr. Dette består bl.a. doble brannsikre dører som kan lukkes automatisk i tunnelene mellom bygningene for å hindre uønsket ventilasjon, automatisk lukning av ventilasjonssystemet i bygningene i samme hensikt, samt automatisk åpning og lukning av røykluke i hver trappeoppgang for utlufting av røyk. I lagerbygget har vi ikke bare automatisk varsling, vi har også automatisk slukking. Til slutt vil jeg nevne at vi her på Linderud har en egen "mini" brannstasjon som vi kan ta i bruk i helt spesielle tilfeller, og at vi er 22 mann som mer eller mindre er engasjert i vårt lokale brannkorps.

Kantinens nye hemmelige våpen

34 år hos Siemens – men ikke ansatt

Lenge måtte kantine på Linderud stenge dørene for middagsservering. Grunnen: Personalangel. Nå kan man atter få dempet sin hunger før man går løs på overtid, og kantine's nye, hemmelige våpen er ferdigpakket middagsrett i aluminiumfolie. Litt overrasket blir man jo første gang man konfronteres med saken, men fru Martinsen minner om Peer Gynt's bemerkning i Dovregubbens hall om vanens makt . . . Så også med oss. Og hvorfor skal egentlig ikke også spiseprosessen være gjenstand for rasjonalisering?

Underjordisk kabel. . . forts. fra s. 3

store oppdrag på sin spesialitet. Dessverre ble det etter en tid konstatert at gnagere, som rotter og mus også viste en stor interesse for guttaperkaen. I sitt arbeid med å blidgjøre misfornøyde kunder, gjorde Werner von Siemens uttallige oppfinnelser innen feilsøkning (bl.a. motstandsmålere) og senere også blymantelen. Men det er en annen historie.

SEA

Finn Takle har arbeidet for Siemens i Bergen siden før krigen. Men ikke som vanlig arbeidstaker. Han har nærmest vært en "frø-lance" medarbeider. Ikke for det, dette moderne moteordet passer liksom ikke på Finn Takle.

I 1937 kom han til Siemens. Som den stolte eier av en Chevrolet lastebil modell 1928 mottok han oppdrag av Bergenskontoret. Etterhvert ble oppdragene så tallrike at han gikk over til utelukkende å arbeide for firmaet vårt. Ordningen har øyensynlig vært tilfredsstillende for begge parter. Finn Takle jobber fortsatt kun for Siemens og han er fremdeles selvstendig lastebileier. 1928-modellen er selvfølgelig forlenget skrotet. Den ble byttet inn i en ny Chevrolet modifisert for det okkuperte Norge med generator og alle sjikaner. Selv idag kjører Takle "amerikansk" - en Ford.

"Jeg skal snart skifte den ut", sier Takle, "men jeg kvier meg litt. Har aldri hatt noe tull med den bilen". Her er vi kanskje ved kjernen i dette litt uvanlige arbeidsforholdet - vedlikeholdet. Alle vet vi jo at bilhold er mere enn bare å oppfylle avbetalingskontrakten.

Men hva det virkelig koster å holde bil kommer vel som en pinlig overraskelse på husholdningsbudsjettet.

Bedriften vet hva det koster. I Bergen har mange funnet det regningsvarende med en ordning hvor sjåførene selv eier bilene de kjører. Lang levetid og lave reparasjonsomkostninger blir sjåførens fortjeneste, og han behandler bilen deretter. Bedriften på sin side slipper å ofre bilparken en tanke.

Finn Takle er som vi skjønner Siemens-mann så god som noen. Han hører med blant veteranene i Siemens Bergen, selv om bil-lakken ikke er type Siemens-blå som hos de andre.

SEA

SIEMENS INTERN

Utgitt av
SIEMENS A/S
Avd. for Markedsplanlegging og
Informasjon

Siemens er ikke bare høyhus og kontorblokker I Krogstadelva klarer vi oss med bryggerhuset

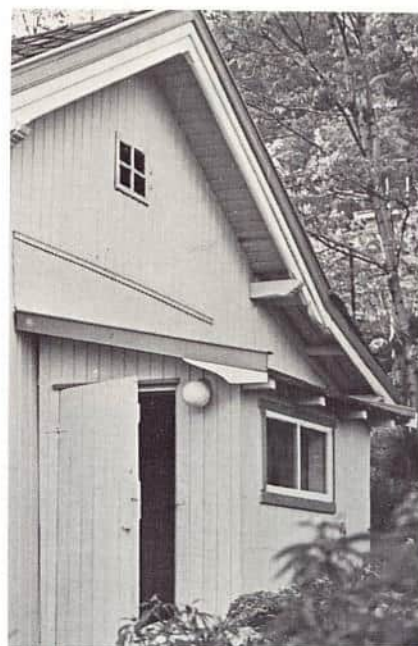

Det var altfor pent vær til å sitte innendørs. Jeg tanket opp bilen og forlot Oslo-smog'en hastig på motorveien i retning Drammen. Siemens Intern har lenge hatt Krogstadelva på redaksjonsplanen. Her finnes det nemlig et Siemenskontor eller retttere en salgsrepresentant. Jeg bestemte meg for å avlegge denne Siemens-utposten en visitt. Jeg fant Krogstadelva mellom Drammen og Kongsberg. Nå skal det sies at tettstedet var både større og tettere enn det jeg først hadde forestillet meg. Odd Kristvang, Krogstadelva sto det på lap-

Fra venstre Marit, ivrig drilljente i musikkorps. Fru Eva, som holder alle tråder i sin hånd, inkludert telefontråden. Pater familas, Odd.

pen min. Navnet var ukjent for den første jeg spurte, men jeg ble rådet å spørre på "snakk-bar'en". En ungdom med ketchup fra øre til øre visste hvor Kristvang bodde. Jeg oppfattet også den energiske veivisingen hans, selv om "hot-dog'en" han fortærte forårsaket endel akustiske forvrengninger.

Huset ligger høyt og fritt. Stor hage. Frodig vegetasjon. Frukttrær i blomst

(Nå må jeg få gjort noe med de altankassene). Familien Kristvang satt akkurat med kaffen da jeg banket på. Jeg ble invitert inn og raskt utstyrt med kopp og asjett.

Bill.mrk.

Rundt kakefatet falt det meg tungt å føre samtalen inn på Siemens. Jeg interesserte meg igrunnen mere for hvorledes man skaffer seg en slik eiendom på landet. Det var litt av en "solskinnshistorie" Kristvang kunne fortelle. Han har nemlig ikke arvet. For 10 år siden søkte han som så mange andre desperat et sted å bo. Så plutselig fikk han napp. Eieren av eiendommen skulle emigrere. Kristvang stakk oppom og så på huset, ordnet finansieringen neste dag og kjøpte eiendommen dagen derpå til takst, og det for en pris, som ihvertfall i Oslo-området er helt latterlig. Dette som en oppmuntring for dere som helt har mistet troen på "billett merket".

På dialekt med salgsdistriktet

Odd Kristvang er født og oppvokset på Vestfossen. Han har bodd både på Kongsberg og i Drammen. Allerede fra barnsben av var han lokalkjent i store deler av sitt nåværende salgsdistrikt. Kundene hans befinner seg i området mellom Kongsberg, Fagernes, Hønefoss og Tønsberg.

Sommer- tilbud: Bilstøvsugere Kr. 48.- for de ansatte

— Jøss, fra Siemens Intern. (Lille Knut på vei inn i pysjen).

Fra støvsugere til linjebrytere

Inntil ifjor var Odd Kristvang i sannhet en distriktsrepresentant. Han solgte materiell til såvel el.verk, industri som handel. Det er klart at med alle disse produktene klarer en bare å vite litt om alt. På den annen side får man et godt overblikk om hva som rører seg i distriktet. Fra 1.10.71 betjener Kvistvang kun installatørene. Han føler nå at han får arbeidet mer konsentrert selv om distriktet samtidig ble utvidet noe.

Omorganisering lettet arbeidet

Kristvang er for sine kunder Siemens personifisert. Er kundene misfornøyd med produktene eller ordreavviklingen, er han den som får "skyllebøtten". Omgrupperingen fra en materiellorientert til en kundeorientert organisasjon har lettet arbeidet betydelig. Færre samarbeidspartnere på salgsavdelingene og en riktigere fordeling av ansvarsområdene gjør det lettere å finne rett mann. Kundene tar nå mer direkte kontakt med ansvarligarbeider i Oslo. Det synes Kristvang som om hele ordreavviklingen er kommet bedre på gli siste halvåret.

Tor Aasen demonstrerer her Siemens' hendige bilstøvsuger. Støvsugeren selges til firmaets ansatte som et spesielt sommentilbud - kr. 48,- inkl. moms. Det er rent ut sagt et røverkjøp. Er du interessert bør du reagere snarest - det er et restparti på bare 60 som stilles til disposisjon.

Støvsugeren er for 6 volt, men har du 12 voltsbatteri i bilen kan du allikevel bruke den ved å koble inn halvparten av batteriet.

Ved bestilling, ring eller skriv til Helge Altorp, lageret, Oslo.

Siemens-eremitt

Kristvang ønsker han kunne bli bedre kjent med flere Siemensansatte. Slik som det nå er, har han stort sett bare kontakt med endel av "3.etasje" på Linderud. Siemens Intern og den årlige firmafesten er hans kontaktflate med resten av firmaet.

SEA

Den nyansatte

Hun har «overlevet» flere toppsjefer i Siemens

Nykommeren - er det slik han føler det?

Egentlig begynte det kvelden før da vekkerklokken ble stilt til å ringe tre kvarter tidligere enn vanlig. Søvnens kom ikke så fort som den pleide heller. Men om morgenen spratt han opp av sengen straks klokken tok til å ringe. (Det var noe nytt). Han kom uvanlig tidlig til garasjen den morgenen og traff ingen kjente ansikter på veien. Naboer som kikket ut av kjøkkenvinduet undret seg over at han dro avsted så tidlig i dag og at han ikke kjørte i den vante retningen.

Vel fremme parkerte han på plassen et stykke nedenfor de røde bygningene og styrte sine skritt mot den asfalterte gangstien som slynget seg oppover skråningen. Plenen på begge sider var gråbrun, våt og visnen etter snedekket som nettopp hadde sluppet taket, og den bratte stien var full av sand etter all strøingen.

Pusten gikk litt fortere på slutten av bakken, og han så for seg hvordan mange gikk, falt og krøp opp her på sure vin-

Forts. på s. 12

Margareth Halvorsen begynte i Siemens i 1927 etter halvannet år i det Tsjekkoslovakiske Generalkonsulat, som i sin tid ble ledet av Ingw. Nielsen sen.

Hun ble ansatt av kontorsjef Jahre, fikk under krigen direktør D. Waage som sjef og fortsatte sammen med ham til han gikk av i 1961.

Fru Halvorsen satte så i tiden fremover sitt rolige preg på forværelsene til T. Dehli Jemtland, K. Astrup og N. Simonsen til hun i begynnelsen av 1969 kom til direktør Thv. Selmer hvor hun nå sluttet den 1. juni etter 45 år i firmaet.

— Jeg kunne tenke meg at man må føle seg litt isolert på et forværelse som her når man sammenlikner med oss i kontorlandskapet?

— Nei, tvert i mot. På denne plassen får man mer eller mindre automatisk anledning til å føle firmaet på pulsen, og det har vært interessant å kunne følge med i utviklingen gjennom årene på så pass nært hold.

— Forholdene i Rosenkrantzgt. kontra Linderud?

Margareth Halvorsen - kan se tilbake på 45 års tjeneste i firmaet når hun nå nyter sitt otium.

— Det at firmaet var mindre gjorde kanskje at man hadde mer omgang med flere kolleger. På den annen side har mine venner jo etter hvert gått av, - men privat har vi god kontakt.

Fru Halvorsen sier at hun alltid har likt seg godt i firmaet.

— Hva er det som gjør at man liker seg i Siemens?

Fru Halvorsen kan heller ikke definere den følelsen som mange Siemens-medarbeidere går med - og som er vanskelig å uttrykke i ord. Hun ganske enkelt liker seg i firmaet og trives med menneskene her.

Det obligatoriske spørsmål - hva skal De nå gjøre uten kontordagen?

Svaret kommer omgående:

— Vi kommer til å stå mye friere enn før til å ta imot våre mange venner hjemme. Det er jo ikke alltid hyggelig å måtte gå på kontoret når man har overnattingsgjester.

Bilrebusløpets uløste gåte: Hvem endte på Rjukan?

Kjære lesere!

Et lite brev for å fortelle dere om et vellykket arrangement - dersom vi bare hadde funnet alle postene . . .

Det hersket intens spenning før start. Store, brune konvolutter var delt ut - med mystisk innhold. Vi hadde klemmt på den både 4 og 5 ganger uten å ha klart å identifisere innholdet . . .

Etter en lengere familiekrangel var vi klare. Først til kirken på hjørnet (puh - for en kondisjonstest å løpe rundt den!) En rask spurt brakte i dagen at den hadde 9 dører. Så videre til en rekke forskjellige steder - aldri har jeg visst at Oslo hadde så mye å by på. Artige vaktmenn på kvinneklinikker, brede seil på havnen, statuer i alle former og størrelser. Tilslutt hadde vi kun en igjen - noe

Kontorfolket. . . forts. fra s. 1

at etasjene i store trekk vil bli disponert slik:

- 2. etasje: Økonomiseksjon
- 3. " Økonomiseksjon og avd. for Markedsplanlegging og Informasjon.
- 4. 5. og 6. etasje: Region Øst.
- 7. " Sentralavdelingene Anlegg, Materiell og Økonomi, samt Region Øst.
- 8. " Sentralavdeling Anlegg og Teleteknisk Seksjon
- 9. " Teleteknisk Seksjon

I forbindelse med omflyttingen vil det bli innredet noen enkeltkontorer mot nord i 2. etasje og 7. etasje. Kontorene er avsett til avdelingssjefer, personalleder og til konferanser. Et kontor vil også stå til disposisjon for besøkende og andre. - Dette er noe nytt for oss. Betyr det at vi nå bryter prinsippet om "rent" kontorlandskap?

- Nei, det mener jeg ikke, sier Jemtland. Vi har bare funnet å ville ta hensyn til de spesielle forhold som ofte gjør det vanskelig for avdelingssjefer og enkelte andre å arbeide i åpne rom. Disse forhold vedrører firmaets forretninger, dets kunder og ansatte, og er preget av hensynet til diskresjon.

- Det vil altså ikke bli innredet enkeltkontorer utover dette?

- Nei, det er absolutt ikke meningen, sier Jemtland.

vi tok for å være et solsymbol. Nå var løpet blitt en besettelse. Klokken var snart halv ni - men vi ga blaffen i innsjekking og bestemte oss for å finne også den siste - koste hva det koste ville.

Så i øyeblikket befinner vi oss på Rjukan - er det ikke der de har solfest tro?

BÅTTUR

2.6.72 gikk den tradisjonelle båttur i Siemens Oslo av stabelen med fullt hus, pent vær og alle tiders discoteque. Det var dans, mat og drikke til vi nådde Håøya, hvor vi gjorde strandhugg. I land ble det en artig fight i sekkeløp og annet gøy. Klokken halv to klappet båten til kai i Oslo igjen, og mange glade og fornøyde mennesker dro på nachspiel eller hvert til sitt. Trio

NYTT STYRE I SIEMENSLAGET/OSLO

Formann: Jack Jansen, Svakstrøm montasje.

Viseformann: Roy Hammer, Instrumentverkstedet.

Sekretær: Horst Becker, Teleteknisk Seksjon.

Kasserer: Brit Johansen, Teleteknisk Seksjon.

Styremedlemmer:

Svein Jørgensen, Sterkstrøm montasje
Harry Jacobsen, Lager

Kjell Sterud, Seksjon Elektromed

Eventuelle henvendelser vedrørende Siemenslaget og dets aktiviteter bes rettet til en av de ovennevnte personer. Trio

Det seirende lag avgjør konkurransen til sin fordel med pilkast.

Eller er det i Narvik? Et problem - når dette er over håper jeg noen kan låne oss til reise penger hjem?

Dette brevet har vi nettopp mottatt fra en av deltagerne i Siemenslagets rebusløp 24.5.d.å. De fleste klarte seg bedre gjennom en fantasifull og artig løype. Premieutdelingen fant sted på Linderud i kantinen umiddelbart etter innkomst, og listen så slik ut:

1. Roar Haglund	120 poeng
2. Helge Francke	120 "
3. Bjørn Dahlberg	110 "
4. Kari Brenna	110 "
5. Andries van Bruggen	107 "
6. Ole Hermann Hoelstad	105 "
7. Roy Hammer	95 "
8. Arne Rognlien	95 "
9. Per-Egil Berg	92 "
10. Jack Jansen	90 "
11. Einar Næss	90 "
12. Arne Kvernhusløyken	90 "
13. Johnny Dahl	90 "
14. Karin Øderud	85 "
Kari von Hellfeldt	85 "
Sonja Brynildsen	85 "
Kaare Grefstad	85 "
18. Per Wiseth	80 "
Robert Garvang	80 "
20. Øyvind Buraas	75 "
21. Odd Rygge	70 "
22. Startnummer 13	65 "
Jorunn Karlsen	65 "
24. Audun Møller Rønning	40 "
Astrid Svenningsen	40 "
26. Jens Jensen jr.	35 "

2 av de startende biler har ennå ikke sjekket inn!!!!!! TRIO

Skogtrollet Tore Holth – foreløpig enslig i nystartet gruppe

Oppmannen i O-gruppa Siemens Oslo, Tore Holth, i sitt rette element. Men er det ikke flere blant oss som skal bli med ham ut i skauen?

Det er sommer i luften, og med den ser de som våger seg ut i skog og mark stadig vekk de som populært benevnes som "skogtroll" - våre orienteringsløpere. Det er en idrett med god klang blant de store masser, og det er vel derfor ikke annet enn naturlig at den har dukket opp også på Bedriftsidrettsforbundets liste over aktiviteter. Også her i huset er vi kommet etter - en gruppe er startet i Siemens Oslo og oppmann er Tore Holth.

— Gruppen ble startet i vår, forteller Holth. Sist høst ble det sendt ut et spørreskjema fra Siemenslaget med spørsmål om hvilke aktiviteter våre ansatte kunne tenke seg å delta i. Det var 26 som meldte seg i orientering, så behovet for en O-gruppe syntes klart. Nå er det blitt alvor og det er anledning for alle å melde seg på, men det ser ut som om det er slutt på interessen. Hittil har jeg i hvertfall vært alene om å delta. . .

— Noen ønsker for videre drift?

— Det måtte være at flere ville delta slik at vi kunne skape et O-miljø i huset.

Trio

Siemens Trondheim ble avdelingsmester i håndball

Som et ledd i nervekrigen foran årets store oppgjør på håndball- og fotballfronten, vil vi referere slutttabellen for årets innendørsserie i håndball 2. Divisjon av B. Herrer.

Siemenslaget I	7	7-0-0	89-55	14
Gerh. Schønning	7	5-0-2	83-61	10
Politiet	7	5-0-2	62-45	10
Metallurgen	7	3-0-4	68-71	6
Lokdriften	7	2-1-4	66-92	5
Bryggerilaget	7	2-0-5	59-67	4
Sparebanken	7	1-2-4	56-66	4
Brannkorpset	7	1-1-5	52-78	3

Varner og Bilrutene ble trukket fra serien.

Som det fremgår av tabellen, vant Siemenslaget I sin avdeling i 2.divisjon, og vil således fra høsten av bli å finne i 1. divisjon.

Laget vant alle sine kamper, og avstan-

Avdelingsmestre 1972.

Siemenslaget I. Laget består av følgende spillere:

Bakre rekke fra venstre: Kaptein og oppmann Leif Jacobsen, Georg Grinde, Helge Myhre, Odd Harald Magne.

Foran fra venstre: Tore Trøndvold, Arild Ås-dam, Nils Petter Bjerkenes, Sverre Trøan. Ikke tilstede da bildet ble tatt: Arnulf Lenes.

den til nærmeste konkurrent var hele 4 poeng og 12 overmål. I tillegg topper også Siemenslaget scoringstabellen, mens bare Politiet I har sluppet inn færre mål.

Damelaget plasserte seg midt på tabellen i 2.divisjon i årets innendørsserie, men lover en bedre plassering utendørs. I sin første kamp slo de Posten hele 7-1.

Når det gjelder fotball, ligger 1.laget midt på tabellen i 1.div., mens 2.laget ligger helt i toppen i 4.divisjon. T.T.

Nyansettelser Siemens Oslo pr. 30.6.1972:

Jan Hyving, Innkj.avd. kontorrekvisita
Inis W. Hagen, Seksjon Teleteknikk
Steinar Førde, Seksjon Teleteknikk
Tove Gudim, Seksjon Elektromed

25 år i Siemens

15. juli: Radioreparator Arne Skogstrøm S/O

29. mai: Fagarbeider Rolf Sandvik, S/T.

68 år - oppnådd pensjonsalder:

29. mai: Fagarbeider Rolf Sandvik, Sterkstrømfabrikken S/T.

Nye bøker til biblioteket Linderud

- Henningsen, Magne: Guide til merkan-
tile tjenester 1972, 382 s. 1971
- Lundeby, Einar: Nye ord - Vanskelige
ord - Fremmedord, 379 s. 1971
- Teknologisk Forlag: Brann teknisk hånd-
bok, 787 s. 1971
- Hackh, Steffen: Gleitende Arbeitszeit,
166 s. 1971
- Otnæss, Bue: Rett og plikt etter ferie-
loven, 155 s. 1971
- Arndt, Johan: Norsk detaljhandel frem
til 1980, 351 s. 1972
- Mekaniske Verksteders Landsforening:
Standardisering, 93 s. 1971
- Abrahamsen, Erling: Skipsautomatiser-
ing, Del 4, 58 s. 1970
- Noratom - Norcontrol A/S: Skipsauto-
matisering, Del 3, 57 s. 1967
- Sagen, Arne: Skipsautomatisering, Del 2,
77 s. 1970
- Knudsen, Per G.: Skipsautomatisering,
Del 1, 122 s. 1969
- Podszcek, Heinrich-Karl: Trägerfrequenz -
Nachrichtenübertragung über
Hochspannungsleitungen, 188 s. 1971.
- Müller, Wolfgang D.: Jahrbuch der Atom-
wirtschaft 1972, 302 s. 1972
- Olenik, H.: Handbuch für Explosions-
schutz, 704 s. 1971
- Siemens: Begegnung mit Siemens 1847 -
1972, 95 s. Siemens 1971
- Weier, Sigfrid von: Wernervon Siemens,
Ein Leben für Wissenschaft, Technik
und Wirtschaft, 88 s. 1970
- Teknologisk Forlag: Elektromaskiner,
Motordrifter og elektromagnetiske appa-
rater, 640 s. 1971
- Gunvaldsen, Ivar, Strømrettere, 179 s,
1970
- Schubert, Werner: Nachrichten Kabel
und Übertragungssysteme, 238 s, 1971
- Prieur, Hans J.: Automatisierungstech-
nik, 547 s. 1968
- Lee, T.H.: Computer Process Control,
386 s. 1968
- Tove, Per-Arne: Elektronisk instrumen-
tering og elektrisk måteprinsipper, 193 s.
1971
- Carter, H.: Kleine Oscillografenlehre,
137 s. 1971
- Ernst, Manfred: Prosa 300 für Prozess-
automatisierung, 469 s. Siemens 1971.
- Central Electricity Generated Board:
Modern Power Station Practice, Bind 6,
764 s. 1971
- Interkama: Interkama 1971, 428 s. 1972
- Huelsman, Lawrence P.: Active Filters:
Lumpel, Distributed, Integrated, Digital
and Parametric, 372 s. 1970
- Worcester, Roland: Elektronikk, 160 s.
1970
- Taylor, D.S.: Transistor Circuit Design
Tables, 120 s. 1971
- Gosling, W.: Field-effect electronics,
364 s. 1971
- Kaelble, Emmett F.: Handbook of X-
rays, Inndelt i 48 kapitler, 1967
- Baeger, Edgar: Prinzipien digitaler Kipp-
schaltungen, 355 s. Siemens 1971
- ITT: Reference Data for Radio Engi-
neers, 5. utgave, Inndelt i 45 kapitler,
1970
- Richter, Heinz: Das grosse Fernsteuer-
buch, 244 s. 1970
- Teknologisk Forlag: Verkstedteknikk,
733 s. 1971
- Bjørke, Øyvind: Toleranseberegninger,
192 s. 1972
- Norsk Arbeidsgiverforening: Det gjelder
bedriften - Bedriftsanalyse, I to deler,
1972
- Hartmark, Jon: Forretnings- og bedrifts-
lederen, 316 s. 1972
- Instituttet for lederskap og lønsomhet:
Minibiblioteket, 21 hefter
- Raiffa, Howard: Decision Analysis, 309 s.
1970
- Høyer, Rolf: Databehandling, organisa-
sjon og bedriftsmiljø, 87 s. 1971
- Norsk Produktivitetsinstitutt: Admini-
strativ rasjonalisering, Inndelt i kapitler,
1971
- Meynert, Lennart: Moderne bedriftsorga-
nisasjon, 156 s. 1972
- Schubert, Günter und Ursula: Ent-
scheidungen vorbereiten. Techniken der
Problemanalyse, 203 s. 1971
- Sviland, Odd: Analyse av kontorarbeide,
3. opplag, 160 s. 1971
- Durban-Hansen, H.: Trykksaker, 127 s.
1971
- Johnsen, Odd: Driftsregnskap for indu-
stribedrifter, 4. utgave, 147 s. 1971
- Kjeldsberg, Thomas: Programmert re-
visjon, 317 s. 1968
- Taylor, W.J.: Successful Project Mana-
gement, 255 s. 1970
- Boye, Knut: Finansielle emner, 326 s.
1971
- EAPM: Vanlige uttrykk innen personal-
administrasjon, 133 s. 1970
- Schjander, Nils: Administrasjon av per-
sonale, 276 s. 1971
- Kile, Svein M.: Virker det? 265 s. 1971
- Schubert, Ursula und Günter: Verant-
wortung abgrenzen, 201 s. 1971
- Ericsson, Dag: Material administration,
179 s. 1971
- Pedersen, Angsgar J.: Plan og styring i
markedsføring, 228 s. 1971
- Hessler, Hartmut: Computer, 37 s. 1972
- Schwarzhuber, Manfred: Makrosprache,
416 s. 1971
- Alteneder, Andreas: Datenverarbeitung:
Programmierter Selbstunterricht, BA-
SIC-Praktikum, Inndelt i kapitler, 84 s.
Siemens 1972
- Wettermark, Lena: ADB från början,
133 s. 1968
- Stagg, Glen W.: Computer Methods in
Power System Analysis, 419 s. 1968
- Fahry, Dieter: COBOL programmeret
lernen, 2 bind, 1970
- Dotzauer, Ernst: Grundlagen der Daten-
verarbeitung, Teil 2, 574 s. 1971
- Aasen, Jan O.: Videregående program-
mering, 96 s. 1971
- Heller, Ehrenfried: Siemens-System 300
für Prozessautomatisierung, Bind 2.,
260 s. 1971
- Moos, Lethar: Struktur und Arbeits-
weise von Datenverarbeitungsanlagen,
194 s. Siemens Aktiengesellschaft 1971
- Høyer, Rolf: Datateknologiske perspek-
tiver og implikasjoner - en forstudie,
Inndelt i diverse kapitler, 1971
- Ley, B. James: Computer Aided Ana-
lysis and Design for Electrical Engineers,
852 s. 1970
- Heise, Ole: Håndbog i edb-service, 308 s.
1971
- Persson, Staffan: Beslutstabeller, 307 s.
1971
- Schmitt, Robert: Digitalspeicher mit
Ferritkernen, 192 s. Siemens 1971
- Dineley, J.L.: The Use of digital Com-
puters in electric Power Systems, 7 ka-
pitler, 1967
- Borstelmann, Peter: Handbuch der elek-
trischen Raumheizung, 432 s. 1970
- Davidsen, Trygve M.: Lær å tegne - Lær
å se, 160 s. 1970
- Collins: The Collins World Atlas, 172 s.
1970

I glassburet på lageret i Bergen finner vi "superordreskriveren" Steinar Bøe, ivrig sjakkspiller, tilhenger av høyblokk-tilværelse og Laksevåg-patriot.

Vi har dristet oss inn i glassburet, der i hvertfall minst to telefoner gløder, pluss at "stress-opppinnelsen" høytafo- nen hyler innimellom.

Mens Bøe noterer bestillinger på PN-ledning og stikkontakter, får vi en forklaring på dette nye ordet "superordreskriver".

— Jeg har nå en gang denne jobben med å stemple alle lagerordrer, notere disse samt fordeling til lager- eller terminleveranser. I tillegg noterer jeg selv

bestillinger, slik at det pr. dag blir en skikkelig bunke med lagerordrer, sier Bøe beskjedent.

Fra autorativt hold kan vi forøvrig opplyse at det gjennomsnittlig passerer ca. 70 lagerordrer pr. dag, og at Bøe selv har en stor andel av disse.

— Det må være kjedelig for din kone hver dag når du sitter ved middagsbordet å måtte høre om hvor mange tusen meter rør Olsen bestilte, og den lille bestillingen som måtte avgårde i hui og hast til Jensen?

— Nå, det vil jeg på det bestemte av- vise, for å sitere politikerne. Jeg vil si

at den dagen jeg hjemme må snakke om det, da er det "dårlige" tider.

Blant våre kunder er det så mange hyggelige personer, og ikke minst her hos oss på huset er det så mange gledes- spredere (og nyhetsspredere) at det blir nok "stoff" ved middagsbordet bare med det.

— Vi har ved flere anledninger fått høre, for å gå rett på sak, at Siemens- kundene liker deg, Bøe. Har du noen kommentarer?

— Jeg får takke og ta det som en kompliment. For det første så liker jeg jobben. Jeg liker å snakke med folk. Slår gjerne av en prat om været og av og til en god vits.

Og så forsøker jeg hver morgen jeg set- ter den gale foten først ut av sengen, å tenke på de stakkars kollegaer som må se en "sur" Bøe om dagen. Da blir det lett å finne frem det gode humør, og et smil forlenger livet.

— Tilbake til alle disse lagerordrene du ser om dagen, Bøe. Blir det ikke slik at du av og til drømmer om en kunde skal betale frakt, eller om frakten er be- talt, om varen skal gå express eller mer- verdiavgift skal betales?

— Det tror jeg ikke har skjedd ennå. Jeg forsøker å koble ut arbeid når ar- beidstiden er slutt.

Jeg har jo mine hobby's, bl.a. er jeg aktiv med i sjakk-klubb. Det edle sjakk- spill vil jeg forresten anbefale til alle. Det stimulerer de grå tankecellene og lærer deg konsentrasjon. Jeg tror og mener at min hobby er meg til stor nyt- te også i det daglige arbeid.

A.M.

Den nyansatte... forts. fra s. 8

terdager. I samme øyeblikk fornemmet han at hele anlegget måtte være svært vakkert når det ble grønn vår og sommer.

Bygningene lå så velsignet fritt der oppe på høyden, omkranset av kjempe- store plener i lange fall til alle kanter. Klyngen med de gamle høyreiste bjer- kene ga en fornemmelse av at bygning- ene - til tross for sin moderne arkitektur - hadde ligget der lenge.

Vår venn nølte litt før han trykket på en av etasjeknappene i heisen. Han hverken smilte, nikket eller vekslet ord med de to andre som sto lent mot hver sin vegg. De søvnige ansiktene røpet da heller ikke noe savn ved denne totale

mangel på kommunikasjon. Det passet ham bra i dag.

En gikk av i tredje etasje, den andre steg ut i femte. Selv fortsatte han.

Heisdøren smalt igjen og han ble stående et par lange sekunder, kastet et resig- nert blick på stemplingsuret, men be- stemte seg raskt: Ikke i dag! I stedet styrte han sine skritt mot en plass ved vinduene der en forekommende person nettopp reiste seg. De hilste og vekslet noen ord før de gikk til garderoben. Der var det flere i samme ærend - alle tause og med spørrende blick seg imel- lom. Han hilste på og vekslet noen ord med et par av dem før det bar ut i kontor-

landskapet igjen. Nye spørrende blick, noen håndtrykk til og han satte seg ved en ren og ryddig pult sammen med sin kollega.

Den alvorlige minen og litt reserverte holdningen gled av ham mens han lyttet til sin kollega. Han så stadig bort på den tunge vassen som sto der full av blom- ster og følte hele tiden glede ved å ha dem der foran seg. Han var den eneste i det store kontoret som hadde blomster på bordet. Vakre blomster.

Det var første dag i den nye stilling på SIEMENS Linderud.